

Kubautbildad läkare i frontlinjen i Bronx

Cuba och Covid ? Kubautbildad läkare i frontlinjen i Bronx

Den pågående krisens omfattning manar till samarbete och solidaritet trots politiska skillnader. Virusets inga gränser eller ideologi. Det hotar allas liv, så det är allas vår sak att ta strid mot det.

Bronxläkaren Mellissa Barber studerade till läkare i Kuba på Latinamerikanska Läkarskolan, ELAM, och hon är nu programsamordnare i USA för ELAMs stipendieprogram. Hon mobiliserar till motstånd i sitt samhälle i Södra Bronx.

"Vi vill försäkra oss om att ingen faller mellan stolarna."

Coronaviruspandemin har blivit för mycket för USAs hälsovårdssystem som visat sina strukturella svagheter, framför allt i New York. Hur skulle ett samhälle som prioriterar folk före profit se ut?

I Södra Bronx tillämpar Melissa Barber sina kunskaper från utbildningen från Kubas Latinamerikanska Läkarskola. För Barber startar hälsovården inte med ambulansen till sjukhuset, utan genom grannskapsorganisering och kännedom om grannarnas behov. Hon är också samordnare för Kubastipendierna till USA-medborgare för läkarutbildning i Kuba för de som är beredda att återvända till USA och verka som grannskapsläkare hemma.

Mitt under pandemin tog hon en paus för att berätta för The Independent om hur de organiserar sig i South Bronx mot Covid-19 och om Kubas hälsovårdssystem som har inspirerat hennes livsgärning.

"Här i Södra Bronx har vi samma problem som andra städer och stater: växande antal smittade, överfulla sjukhus som inte kan ta hand om alla som söker sig dit med feber, lunginflammation och influensaliknande symptom. Många av oss som jobbar på den lokala nivån arbetar med grannskapsorganisering. Vi för samman våra utrustningar och förmågor så att vi kan vara till stöd för samhället. Vi har en koalition av grupper ? Södra Bronxenheten, Mammorna i Mott Haven och flera av de lokala hyresgästföreningarna ? som har gått samman.

Alla som har utbildats i Kubas hälsovårdssystem vet hur de ska bedöma hälsoläget och i brådskande lägen veta hur de ska agera.

En sak som jag berättade för min hyresgästförening är att vi måste bedöma vilka som är de mest sårbara i grannskapet. Det innefattar de gamla, småbarnsfamiljer, de som är bundna till hemmet, folk som har många sjukdomar och därför är extra sårbara för virusangrepp av det slag som nu sker.

Vi försöker kartlägga grannskapet, och se var de sårbara punkterna finns. Vi försöker vara till hjälp i de situationer som uppstår. Vi har kunnat bidra med läkemedel, utrustning, handskar och munskydd. För familjer som blivit arbetslösa och har barn som behöver mat, visar vi dem var de kan få hjälp. Vi försöker också att tillsammans få ihop pengar till de familjer som behöver det för att köpa

mat.

Vi vill se till att ingen faller mellan stolarna och försäkra oss om att vi har all den utrustning som behövs om folk måste klara sig själva, eller hjälpa dem tills de kan komma till sjukhuset där de kan få den behandling de behöver.

Det här är ett sätt att se på hälsovården: det handlar lika mycket om att organisera grannskapet som läkarbehandling."

The Independent, 200116, Översättning Eva Björklund